

zeldzame tot zeer zeldzame soorten. Het is fijn om te ontdekken dat botanische pareltjes als bokkenorchis, paarse morgenster en steenanjer kunnen overleven in en rond de stad. Of dat er bij het fietspad langs de spoorweg en op het oude kerkhof zeldzame bijensoorten rondvliegen zoals de geelgespoorde houtmetselbij, de gedoornde slakkenhuisbij en de slangenkruidbij. Dit biedt mogelijkheden om met een gericht beheer de natuurwaarde van de stad flink op te krikken.

Later in juni werden de definitieve resultaten voorgesteld, maar op dat ogenblik was deze 'knotwilg' al in druk. Daarom komen we in een volgende editie van 'de knotwilg' graag nog eens terug op deze 1.000-soortendag.

Als een bedrijf een groene voortrekker wordt...

Het moet een goed jaar geleden zijn wanneer we door de directie van Roularta gevraagd werden om mee rond de (groene) tafel te komen zitten. Ze wilden een andere weg inslaan met de inrichting van het reservegebied voor hun bedrijf, zo'n vier hectare aan de rand van de stad. Dat was al enkele jaren duidelijk, want een kort gemaaid, steriel gazon vond je er al even niet meer. Maar tot dan toe waren we gewoon toeschouwers die mee konden genieten van de margrietten, knoopkruid en rolklaver.

Tot we die uitnodiging kregen om als volwaardige partner / adviseur, samen met hun eigen groendienst, een vertegenwoordiger van het ANB en een landschapsarchitect, na te denken over de invulling van dit gebied. Het bedrijf wou resoluut de weg inslaan naar meer biodiversiteit en daarbij een voorbeeldrol spelen. Een Europees project, de 'Green Deal', kreeg zo in Vlaanderen een eigen invulling. Daarbij worden nieuwe partners bijeen gebracht - bedrijven, kennisinstellingen, middenveld en overheid - om de krachten te bundelen rond duurzaamheid en om helemaal klimaatneutraal te worden tegen 2050.

Een van de ambities van Roularta is inzetten op biodiversiteit. In de eerste, eerder aftastende contacten rees al gauw het idee om via wilde planten bestuivers aan te trekken. Een inlandse struikengordel deed hetzelfde om broedvogels in het parkgebied te krijgen. Idem met een halfnatuurlijke vijver voor amfibieën en libellen. En er was ook de wensdroom om met een symboolsoort op de site te kunnen uitpakken. Hiervoor werd vorig jaar een torenvalkkast geplaatst.

De resultaten kwamen sneller dan verwacht. Mezen bezetten in een mum van tijd alle nestkasten, en gaai, grasmus, groenling, tjiftjaf en zwartkop zijn er vaste broedvogels geworden. Bij de broedvogelinventarisatie dit voorjaar had er zich een stel do-daarzen genesteld en bij een nestkastencontrole op 3 juni zagen we de eerste 3 jonge valken in de nestbak. Van zo'n snelle respons stonden wij ook versteld.

Maar er is meer. De familie Denolf wil anderen ook inspireren door een versnelling hoger te schakelen met

groene, klimaatrobuuste projecten. Dit najaar worden ongeveer 15.000 inheemse bomen geplant in het middele deel van het parkgebied, dat oorspronkelijk woonuitbreidingsgebied zou worden. Verder wordt door een aangepast maai-beheer ingezet op de versnelde verschraling van het verstgelegen hooiland, om zo bloemenrijk grasland te creëren.

Dat deze aanpak inspirerend kan werken op particulieren, bedrijven en (plaatselijke) overheden, is deze lente met 'Maai Mei Niet' ten overvloede bewezen. Ineens weer bonte bermen en tuinen als blikvanger, en nectarbronnen voor onze wilde bijen en andere insecten.

Hiervoor gaven de redactie van Knack, Bond Beter Leefmilieu, 'Het Ministerie voor Natuur', KU Leuven en Velt samen een voorzet die kan tellen! Voor resultaten en inspiratie zie www.maaimeniet.be. Of zoals een andere slogan terecht beweert: "Eens niets doen (voor de natuur) doet duidelijk veel!"



Directielid Francis Denolf en Piet Desmet van Natuurpunt Mandelstreek bij de torenvalkbak en het infobord dat Filip Cardoen schilderde voor ons jubileumjaar. Straks feest/bubbels bij het ringen van de jongen! :-). Foto: Kristof Pattyn.